

Riukupastori?

KAHVIHETKI RIUKUPASTORIN SEURASSA 5.4.2009

Kyösti: Millaista Rovaniemellä on elää?

Ville: Saarenrakityssä on ainakin kivaa, se on minun Rovaniemeni.

Heikki: Rovaniemi on muodoton kaupunki, jonka rajoja ei ole vieläkään oikein käsitänyt. Vaikka keskusta on rajattu niin aina löytyy jotain uutta. Pidan erityisesti Korkalovaarasta.

Ville: Kävin siellä lukion. Se on siinä mielessä tuttu paikka. Melkein kaikki Riukupastorin jätkät teki pyöräretkiä, etenkin Jukka Hervan kanssa ajeltiin. Lähettiin aina pyöräilemään paikkoihin, joista ei osaa pois. Korkalovaara oli yksi niistä. Koulun kautta se sitten tuli tutuksi.

Ville: Mummi asui Ounasvaarassa. Aina joku aggressiivinen juoppo tuli vastaan. Vähän sen oloinen paikka. Lähettiin mummon kanssa ja juoppo yritti myydä vitosella sukkaapatukkaa. Sellainen muistikuva Ounasvaarasta. Korkalovaara on rauhallisempi.

Kyösti: Miten kauan olette tunteneeet toisenne?

Ville: Teemu on kauimmin ollut tuttu, Tuomas oli samassa koulussa, mutta ei oltu silloin vielä kavereita.

Heikki: 2000-luvun vaihteesta asti on tuntenut näitä ihmisiä. Sallan musiikkileirillä on ollut suuri vaikutus nivoutumiseeni Riukupastoriin. Aiemmin oli muita projekteja, jotka sitten räjähtivät Riukupastoriksi. Jonkinlainen Lapland avantgarden alkua se oli.

Kyösti: Teillä kaikilla on ollut lukuisia erilaisia musiikkiprojekteja jo ennen Riukupastoria. Millä tavoin se on parempi kuin aiemmat tekemisenne?

Heikki: Ei se ole parempi. Ei voi oikein pistää sisäpuolelta prioriteetteja juttujen välille. Riukupastori on ehkä ilmaisuväylänä monipuolisin ja ennalta-ar-

vaamattomin. Jos se jotenkin eroaa niin sillä tavalla.

Ville: Johtuu varmaan kaikkien jäsenen erilaisista musiikkihistorioista. Vähän niin kuin tutustuu toisten juttuihin Riukupastorin kautta.

Heikki: Kova taistelu on ollut siitä, kuka on kapteeni ja kuka perämies. Ikuista taistelua johtopaikasta.

Heikki tarjoaa kaikille palan kääretorttua.

Kyösti: Legendan mukaan päädytte keikoillanne usein tappelemaan keskenänne.

Ville: Voi olla syy niissä erilaisissa näkemyksissä, loppujen lopuksi. Kun mietti miten tappele saa alkunsa. Yleensä siinä joku tilitysty.

Heikki: Turhautuminen tähän maailman meininkiin sen aina laukaisee. Tavalla tai toisella se kärsiästy ja alkaa vallataistelu bändin sisällä. Se on ositus siitä, että Riukupastori on vain väylä, jonka kautta voi ilmaista muutakin kuin omaa soittotaitoaan tai musiikkilaisia ideoita. Jos haluaa erota tai erottaa bändistä jäseniä niin kaikki on tehtävissä.

Kyösti: Teillä on useita biisintekijöitä yhtyeessänne. Miten kappaleenne valmistuvat?

Ville: Parhaimmillaan ja pahimmillaan ne muokkautuu soittaessa. Ei ole sellaista täysin valmiista lähtökohasta niihin. Ennenmin tuodaan ideoita kuin kappaleita. On myös valmiita kappaleitakin, mutta nekin voi luokitella ideoiksi. Ja sitten jaetaan, että teepä sinä näin ja sinä näin ja siitä tulee jotain ihan muuta.

Heikki: Ja kai se muoto yleisellä tasolla on aika muodoton. Kun mietti esimerkiksi Tienoota niin ei sen kappaleen variaatiot muotoudu koskaan valmiiksi vaan se muotoutuu aina erilaiseksi. Tarkoitus ei olekaan tehdä kappaleista kiinteitä ja valmiita vaan ne elävät aina tapauskohtaisesti.

Ville: Pikkulisää tulee aina kappaleisiin tai ne voi muuttua. Tietty kaava pysyy, mutta aina Tuomas

jonkin rumpusoolon kehittää johonkin väliin tai joku tekee jotain meteliä. Ei ole sellaisia rajoja.

Kyösti: Muutenkin teillä on aika paljon eri tyytlejää eri levyillä ja levyjen sisällä.

Heikki: Levyt ovat hyviä ajankuvia. Tavallaan ne ovat ehkä heijastumia siitä, millä tavalla tarkkailee ympäristöä sillä hetkellä. Kaikki levyt ovat syntyneet tosi spontaanisti.

Ville: On se tietynlainen jatkuva kokeilunhalu, ettei jaksa jäädä siitä samaa juttua koko ajan toistamaan. Esimerkiksi Kirurgia- ja Mörökölli-levyt. Ne ovat täysin erilaisia levyjä, mutta kun alkaa miettiä niin siellä on se punk-meininki, mutta siellä on kuitenkin myös niitä mörökölikkappaleita. Että ne ei oo täyttä hc-punkkia alusta loppuun. Ne ovat sitten yhdistyneet, Kirurgia ja Mörökölli uusissa kappaleissa.

Heikki: Ideat jalostuvat. Kaikki puuhaavat musiikin parissa koko ajan ja henkilökohtainen kehitys on koko ajan käynnissä jokaisella niin tottakai se lähestyminen yhteisiä juttuja kohtaan muuttuu ja päivitytys koko ajan. Eivät ne lähtökohdat ole koskaan kadonneet pois, mutta miksi pitäisi aina jatkaa sillä samalla tyylillä mistä on lähtenyt. Tulkinnavaraisuutta peräänkuulutan, myös kuulioloita.

Heikki kääri sätkän ja lainaa Villelekin. Sisälle palatessa studiokissa Kara mäykkyy isoon ääneen keskustelun päälle.

Kyösti: Millaista Riukupastorin kanssa on kiertää keikoilla?

Ville (nauraen): Kiertää...

Heikki: Keikat ovat olleet kokonaisvaltaisesti ennalta-arvaattomia tempauksia. Liittynyt sekä keikan sisäiseen, että ulkopuoliseen toimintaan. Koskaan ei tiedä mitä tapahtuu. H-hetken lähestyessä aina vaan käy hämmäntävämmäksi meininki. Mukavaa ennen kaikkea, mutta... tosi hämmäntävää.

JAZZPASTORI MONITAITEIDEN PARISSA

Tuomas Timonen opiskelee jazzrumpalointia

Sibelius-akatemiassa ja elättää itseään alan keikatöillä. Helsinkiläistyeolla rovaniemeläisellä on kuitenkin arvaamattomampikin harrastus. Sitä kutsutaan Riukupastoriksi. Se perustettiin eräänäkin maailmanhistoriallisena päivänä, 11.9.2001. Se on kai ensimmäiseen rockyhtye, mutta ajoittain paljon muutakin. Se luonnehtii toimintaansa käsitteellä "Lapland avantgarde".

Kovin tunnettu yhtye Riukupastori ei ole. Kuitenkin se on julkaissut omakustanteena mm. kolme täysipitkää, jotka poikkeavat toisistaan aika lailla. Timonen määrittelee ne punklevyiksi, progelevyiksi ja akustiseksi levyiksi. Nimeltään ne ovat Johtava liha, Kirurgiaa sairaanhoitajattarille ja Rakastan sinua mörökölli.

Neljäs albumi on ollut pitkään valmiina, parhailaan sille etsitään julkaisijaa. Tällä kertaa siis aivan oikeaa levy-yhtiötä.

"Mutta jos ei löydy, niin julkaistaan se taas itse", Timonen toteaa.

"Olemme suunnitelleet jo seuraavaakin levyä. Se tehdään uudella tavalla. Jokainen äänittää tahollaan soitto-osuuksia ja niistä kasataan sitten levy kenenkään tietämättä, mitä muut ovat tehneet."

Tällä lähestymistavalla on jo perinteitäkin. Riukupastorin Uimalakki-ep syntyi, kun vokalisti Ville A.E. Suopajarvi paukautti Timosen kämpille juuri, kun tämä oli muuttamassa etelään. Suopajarvella oli mukanaan uusia biisejä, joihin hän komensi rumpal-

in soittamaan osuutensa.

"Kaksi vuotta myöhemmin Ville löi levyyn käteen ja sanoi että tässä tämä nyt on. Mie olin, että mikä levy. Mutta se on yksi parhaista julkaisuistamme."

Riukupastorissa ei siis koskaan tiedä, mitä tapahtuu. Timosen mukaan juuri se on yhtyeessä parasta. Yhtye ei haaveile breikkaamisesta, tärkeintä on saada asioita tehtyä. Ja niitähän saadaan, vaikka bändin miehistö onkin tätä nykyä jakautunut pääkaupunkiseudulle ja Jyväskylään. Musiikin ohella on tehty elokuvia ja toinen on suunnitteilla. On soitettu taustamusiikkia sirkusesitykselle ja mitä vielä.

Yhtyeen tavanomaiset keikatkaan eivät ole niin tavanomaisia.

"Meillä keikan koko sisältö ei ole pelkästään soitetuissa biiseissä, vaan ne ovat vain osa sisältöä", Timonen määrittelee.

"Alkuaikoina panostimme energiseen yhdemnoon. Saimeekin oman innokkaan yleisön. Yhdessä vaiheessa soitimme joka keikalla pelkästään uusia kappaleita. Fanit tykkäsivät juuri siitä, ettei koskaan tuntenyt mitä tapahtuu. Saatoimme myös olla vihamielisiä yleisöä kohtaan, ei kommunikoitu tai kommunikointi vain toisillemme."

Riukupastorin arvaamattomuus syntyy osaltaan bändiläisten monipuolisista kuuntelutottumuksista. Timonen mainitsee ensimmäisenä vertailukohtana Mr Bunglein, tuon taiderokkihörhöjen takavuosien sekoiluprojektin, mutta kuulemma bändissä har-

rastataan kaikkea Iron Maidenista kansanmusiikkiin. Jazzmiehen roolistaan huolimatta hän itsekin kuuntelee Deep Purplein ja Black Sabbathin tapaisia raskaita klassikoita ja kaavailee, että voisi tuoda tuplabasarin Riukupastorin vokabulaariin.

Mainitse joku idolisi nimenomaan musiikkiona.

"Vaikka sellainen kuin Jeff 'Tain' Watts. Se on jazzia mutta muutakin. Siinä on sellaista huumoria, johon itsekin pyrin. Ei pida ottaa musiikkouutta liian tosissaan."

Timosella on muiden toimiansa ohella oma Octopus-bändi, ja MySpace -sivullaan hänellä on soolomateriaalin joukossa esimerkiksi omituista spoken wordia.

"Ajattelin että jos joku on kuullut minusta nimenomaan jazzrumpalina ja tulee sitä kautta niille sivuille, niin siellä ei saa olla pelkkää hienoa jazzia."

Kukapa tietää, mitä Riukupastori tekee seuraavaksi? Tulevan levyyn pitäisi olla "suurempaa rokkia", mitä on Timosta kuunnellessa hankala uskoa. Jopa "paluusta punkkiin" on kuulemma puhuttu. Varmaa taitaa olla ainostaan epävarma, kuten Radiopuhelimetkin viisastelee. Omanlaistaan pohjoista hulluutta tämäkin tosiaan on. ■

Niko Peltonen

Uula Kontion ja Iisakki Härmän valokuvia Rovaniemen kirjastolla 18.4.

Long live Kirjastorokki!

- Juhlavuosi lähestyy, ensi vuonna 20 vuotta ensimmäisestä Kirjastorokista

Mikä yhdistää Absoluuttista Nollapistettä, Stalingrad Cowgirlsia, Kotoisia Sävyjä, Moses Hazya ja Yhteiskunnan Ystäviä ja Stepaa? Ne kaikki ovat esiintyneet Kirjastorokissa. Käytännössä jokainen rovaniemeläinen poppari nyökkää, kun Kirjastorokkia kysytään. Kengännauhahudjetilla järjestettävä musiikkikirjaston minirockfestari järjestetään epäsamällisillen säännöliisesti kaksi kertaa vuodessa. Tapahtuma on maakunnallinen klassikko, jota on ihasteltu ja hämmästelty ympäri Suomea.

Tapahtumapaikka on vuosien saatossa vaihdellut musiikkikirjaston tiloista kirjaston pihalle. Aika-kirjoista voi tarkistaa, kuinka eräänkin kerran Lapin kesästä oli kaatosateesta rynnättiin kellariin kuivatteluun. PA-kamatkin saatiin pikaisesti uudelleen pystyyn – ja tiukka rock and roll pääsi jälleen tikuttamaan. Yleisöä oli jo alkuvuosina niin paljon, että uutta paikkaa oli pakko etsiä. Niinpä Kirjastorokki järjestettiin vuosien varrella milloin

kirjastokahvilassa, milloin Lapponia-salissa, milloin missäkin. Viimeiset vuodet on rokattu Kansantalo Wiljamun tunnelmallisissa uumenissa. Mutta nyt jälleen suunnitellaan paluuta musiikkikirjaston alkuhämärään – sinne, mistä kaikki sai alkunsa.

Homma alkoi 17.helmikuuta vuonna 1990, jolloin mm. Nightingales, Greenhouse AC ja Jalla Jalla kiipesivät lauteille. Kaikki suomalaisen rockin historiaa tuntevat tietävät, että sittemmin kaikaista näistä kolmesta bändistä muodostui olennainen osa 90-luvun kotimaista rocksoundia. Alkuaikojen tunnelmia voi havainnoida mm. Absoluuttisen Nollapisteen uudelta DVD-julkaisulta. Kirjastorokin "äitinä" voidaan pitää legendaarista musiikkikirjastonhoitajaa Pirjo Tuomea, jonka tarmokkaan työn ansiosta Lapin maakuntakirjaston musiikkikirjasto nousi maineensa huipulle Suomen parhaana musiikkikirjastona.

2000-luvun alussa kokeiltiin kerran myös Kirjastorokki Unpluggedia. Tilaisuus sai kuitenkin sähköisen raivokkaan lopun, kun Orkestar Business Classista sittemmin tuttu, vielä laulajan – ja ensirakastajan uraa aloittelevan Jaakko "Väärä Raha"

Laitisen doomfuckpunkbändi Panssarijuna karkotti myöstiessä kaikki kuulijat. Mutta Kirjastorokin 2000-luvun merkillysyyksiä on ollut mm. Syyden Rienas, jonka 20-minuuttiset improvisaatiot herättivät sekä pilkallista naurua että hiljasta kunnioitusta. Yleisön ja järjestäjien mieleen ovat jääneet paitsi Moses Hazyn ja Kotoisten Sävyjen energiset keikat, myös Riukupastorin vertaansa kipeät esitykset. Kun bändin superlahjakkuus, Sibelius-akatemian jazz-osastolla nykyisin opiskeleva Tuomas Timonen soitti rumpusooloa, koko backstage tyhjieni hetkessä: "Mitä helevettä siellä oikein tapahtuu?!" Kerran bändi esiintyi valenimellä ja pukeutui eläimiksi. Joskus Riukupastorin mukana tai vanavedessä taituroi myös bassotallori Vilhelm Valtioitaja, joka sittemmin voitti myös bassonsoiton suomenmenstaruden ja esiintyi telkkarissa kykykilpailussa. Viime vuonna Sodankylän gangsta Stepa veti Wiljamun täyteen. Kirjastorokin historiassa on tapahtunut paljon – ja tulee varmasti tapahtumaan jatkossakin. ■

Marko Niemelä

Lainastossa!

Poikkitaidetta Lapin maakuntakirjastossa la 18.4.2009 klo 12 alkaen.

Päivätapahtuma

12.00 Kohtaamisia (Aalto-sali):

- Rovaniemellä asuvien maahanmuuttajanuorten esitys.
- Breakdancea ja sirkusta. (Monitaideyhdistys Piste)
- Sirkus- ja musiikkiyhdistys Agit-Cirk

14:00 Vauvasirkusesitys Vau vanne (Kirjaston kokoushuone)

Lisätietoja: Marko Niemelä, Lapin maakuntakirjaston musiikkiosasto

Iltatapahtuma (Aalto-Sali)

17.00 – 17.30 Akustisen musiikin kerho (musiikkia)
17.30 – 17.45 Juha Rautio & Marjo Selin (runoja ja tanssia)
17.45 – 18.15 Kanabrot (musiikkia)

18.30 – 19.00 Les Pommes Noisettes (musiikkia)
19.00 – 19.15 M.I.S.S. (performanssi)
19.15 – 19.45 Ville A.E. Suopajarvi, Riukupastori 2/6!
19.45 – 20.30 Joose Keskitalo (musiikkia)

Lisäksi Aku Meriläisen ja Risto Myllähdän videoteoksia, Uula Kontion ja Iisakki Härmän valokuvia

PUNKUPASIORI